

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_255-txt-shoot-idm994/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Xvindskjold imod ham, saa at et Slag maatte være nær forhaanden. Da mønstrede Kongen sin Hær, og ved Mandtallet befandtes at der var over tredive hundrede Mand, men deriblandt ni hundrede Hedninger. Der det kom for Kongen, bad han dem lade sig døbe, og sagde, at han vilde ingen Hedninger have med sig i Slaget, til Hærens Mangfoldighed, sagde han, skal Ingen slaa Tid, men paa Gud skal vi stole, thi hans Kraft og Misfandhed raader for Seieren, og jeg vil ikke blande mine Mænd med hedenske Folk. Der nu Hedningerne det hørte, da beraadte de sig derpaa med hinanden, og Enden blev at fire hundrede Mand lod sig døbe, men fem hundrede forsmaaede Christendommen og vendte tilbage til deres Sted. Da treen de Brødre Gauka-Thore og Asar-Faste frem med deres Følge, og tilbød Kongen deres Tjeneste endnu engang. Kongen spurgde om de da nu havde ladet sig døbe? og da Gauka-Thore svarede Nei dertil, sagde han igjen at de skulde anstamme Daab og Christendom, eller i andet Fald gaae deres egen Gang. De gik da og taltes ved om hvad Raad de helst skulde gribe til. Da sagde Asar-Faste, hvad mig angaaer, da maae jeg sige, hjem gaar jeg ingenlunde, og med i Slaget vil jeg, men paa hvis Side det derimod skal være, det

synes mig kommer ud paa Fet; Nei, sagde Gauka-Thore, skal jeg med i Slaget da vil jeg være paa Kongens Side, thi han trænger haardest til Folk; og skal jeg troe paa en Gud, kan jeg jo ligesaa godt troe paa Hviden Christ som paa en Anden, derfor skal det være mit Raad, at vi lade os døbe, siden det er Kongen saameget om at gjøre, og gaae saa med ham i Slaget. Derom bleve de da alle enige, gik til Kongen, og sagde, at nu vilde de lade sig døbe, og der det var gjort, beffiktede Kongen dem iblandt sine Hoffinder, og sagde, at de skulde være under hans eget Banner i Slaget.

Derpaa holdt Kongen en Tale til Folket, og sagde: vi har nu her tilføede en Krigshær baade stor og strog, og nu vil jeg gjøre alle vitteligt, hvad Drden og Skik jeg vil have blandt Folket. Midt i Hæren lader jeg mit eget Kongebanner vaie, og dertil skal høre først mine Hirdmænd og Sjæstsoende, dernæst det Folk som kom til os fra Dyp-land, og endelig de som have mødt os her i Tron-delagen. Paa den høire Haand af mit Banner, skal Dag Ringen lade sit Banner reise, og have hos sig alt det Mandskab han bragte os til Undsætning; men paa den venstre Haand skal den jøenste Konges Hjelpetropper staae med deres Banner, og have hos sig alt det Folk der strømmede til os i

